

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. září 2018 o **odvolání obžalované J.K.**, narozené XXXXX, bez zaměstnání, bytem trvale XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 19. 7. 2018, č. j. 2 T 78/2018-244,

takto:

Za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu se podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu I. stupně.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná J.K. uznána vinnou z přečinu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dle zjištění soudu I. stupně dopustila tím, že dne 13. 3. 2008 na přesně neustanoveném místě České republiky jako zákonný zástupce své dcery J.K., narozené dne XXXXX, podepsala žádost o poskytování služeb prostřednictvím telefonního čísla XXXXX se studentským tarifem O2 Pohoda Simple, dne 15. 4. 2008 si obviněná přiojednala službu O2 Tandem na další telefonní číslo XXXXX, přičemž služby v době od 23. 3. 2008 do 22. 7. 2008 nevyužívala její dcera, ale sama obžalovaná, cenu za poskytnuté služby někdejší společnosti Telefonica Czech Republic, a. s., nyní O2 Czech Republic a.s., nehradila, čímž vzniknul nezletilé dceři dluh ve výši 7 488,54 Kč s příslušenstvím, na opětovné výzvy k úhradě dluhu nijak nereagovala, takže dne 4. 11. 2011 bylo na návrh věřitele zahájeno Českým telekomunikačním úřadem proti nezletilé správní řízení, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí dne 24. 4. 2014 č. j. ČTÚ-102569/2011-638/III., které nabylo dne 24. 5. 2014 právní moci, přičemž pohledávka s příslušenstvím, náklady oprávněného a náklady exekuce ve výši 19 893,29 Kč byly po nezletilé vymáhány ze strany JUDr. Ingrid Švecové z Exekutorského úřadu Praha 3, která byla rozhodnutím Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 9. 2015 č. j. 56 EXE 1668/2015-15 pověřena výkonem rozhodnutí.
2. Za tento přečin byl obžalované podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.
3. Takto vyhlášený rozsudek napadla v zákonné lhůtě odvoláním obžalovaná, které zdůvodnila prostřednictvím obhájce. Ve svém odvolání namítá, že ještě před začátkem hlavního líčení namítala promlčení trestního stíhání v dané věci. Má za to, že u dané kvalifikace trestného činu došlo k zásahu do majetkové sféry poškozené právní mocí rozhodnutí ČTÚ nikoliv až exekucí. Směřuje-li podvodné jednání k porušení či ohrožení majetkových práv, nemůže jít o trestný čin poškození cizích práv, ale o trestný čin podvodu. Soud I. stupně nesprávně aplikoval ustanovení trestního zákoníku. V případě, že by právní kvalifikace soudem I. stupně byla správná, je nutné k naplnění znaku činu, který je předmětem obžaloby, způsobení vážné újmy na právech a uvedení někoho v omyl. Obžalovaná tvrdí, že nikoho v omyl neuvedla a za svoji dceru jednala jako její zákonný zástupce. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl.

4. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání podle ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.
5. Přečinu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému způsobí vážnou újmu na právech tím, že uvede někoho v omyl. Ustanovením § 181 trestního zákoníku jsou chráněna jiná než majetková práva. Pojem majetkových práv není výslovně definován, avšak podle právní teorie jde o práva, která jsou spjata s majetkem. Uvedení v omyl je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Zda jde o vážnou újmu na právech, je nutno posoudit zejména s přihlédnutím k tomu, o jaké právo a v jaké oblasti společenských vztahů šlo, jaká byla intenzita újmy na zasaženém právu či právech a jaké následky to mělo pro poškozeného, zejména zda šlo o škodlivý následek na právech lehce nebo obtížně odstranitelný, popř. již zcela neodstranitelný a jaká byla intenzita takového následku, a pokud měla újma na právech určité trvání, i jak dlouho trvala. K naplnění znaků přečinu poškození cizích práv je tedy nutné jednak způsobení vážné újmy na právech a jednak jednání, které má podvodnou povahu, tj. uvedení někoho v omyl nebo využití něčího omylu. Ve skutkové větě obsažené ve výroku o vině v rozsudku, kterým je pachatel odsouzen pro přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, je třeba konkrétně označit osobu, kterou pachatel uvedl v omyl, dále osobu, které způsobil vážnou újmu na právech, a výstižně popsat, v čem tato újma spočívala.
6. S ohledem na shora popsané musí odvolací soud konstatovat, že z popisu skutku ani z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, v čem konkrétně spatřuje soud I. stupně naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty přečinu podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy koho obžalovaná podvedla a komu byla způsobena vážná újma a v čem spočívala. Soud I. stupně se ve svém rozhodnutí nevypořádal ani se vznesenou námitkou obhajoby proti právní kvalifikaci užití v obžalobě, jenž soud I. stupně převzal a možnému promlčení trestního stíhání, s čímž souvisí i přesné určení doby spáchání skutku, od které by běžela případně promlčecí doba. Z obsahu spisu dále vyplývá, že soud I. stupně pracuje jako s poškozeným M.K., který se u hlavního líčení připojil s nárokem na náhradu škody, aniž by však soud zdůvodnil proč je M.K. poškozeným, z jakého titulu a o jeho vzneseném nároku nebylo ani žádným způsobem rozhodnuto. Pokud soud I. stupně uvádí ve svém rozhodnutí, že trestná činnost obžalované byla prokázána výpověďmi svědků a listinnými důkazy, neuvádí vyjma toho, co vypověděli svědci, co zjistil z těchto důkazů, co má za prokázané.
7. V dalším řízení se proto soud I. stupně vypořádá nejprve se všemi provedenými důkazy, jaké skutečnosti má z provedených důkazů za prokázané, důkazy zhodnotí postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu. Přesně uvede, o jaké provedené důkazy konkrétní skutková zjištění opírá, jaký činí závěr o celkovém skutkovém ději a až na tomto základě se vypořádá s tím, zda prokázané jednání obžalované naplňuje znaky některého z trestných činů. Současně konkrétně rozvede, která skutková zjištění dle něj naplňují vždy konkrétní znak skutkové podstaty případně shledaného trestného činu. V případě závěru o spáchání přečinu dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku tedy konkrétně uvede svůj závěr o tom, komu byla způsobena újma, v čem shledává naplnění předpokladů její vážnosti, jaká práva takové osoby byla zasažena, kdo měl být jednáním obžalované uveden v omyl a jakým způsobem. Stejně tak se vypořádá s posouzením naplnění subjektivní stránky činu obžalované ke všem znakům shledaného přečinu. Vypořádá se i s námitkami obžalované k jí uvažované právní kvalifikaci, s učiněnou námitkou promlčení trestního stíhání a s postavením poškozených v daném trestním řízení včetně jimi uplatněných nároků. Své nové rozhodnutí soud I. stupně zdůvodní tak, jak mu ukládá § 125 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Zlín 18. září 2018

Mgr. Radana Macháňová Laštůvková v. r.
předsedkyně senátu